

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

28 juni 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zonevreemde bedrijven, planbaten en het onderscheid tussen bedrijven

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het dossier van het Zuidelijk Eiland te Bornem

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 28 juni 2001

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.03 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zonevreemde bedrijven, planbaten en het onderscheid tussen bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zonevreemde bedrijven, planbaten en het onderscheid tussen bedrijven.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de problematiek van de zonevreemde bedrijven blijft rondwaren in deze commissie. Mijnheer de minister, een sectoraal BPA zou een snelle oplossing bieden voor de zonevreemde bedrijven. Het was de bedoeling om bedrijven een oplossing te bieden alvorens een gemeentelijk structuurplan wordt goedgekeurd dat in veel gemeenten nog enkele jaren kan duren.

Het voordeel van deze regeling is dat de bedrijven niet worden onderworpen aan de planbatenregeling. Bedrijven die wel via het ruimtelijk uitvoeringsplan zone-eigen worden, betalen wel planbaten. De planbaten moeten zeker binnen de 5 jaar of binnen de zes maanden na realisatie van de meerwaarde worden betaald. Hierdoor ontstaat een ongelijkheid tussen de bedrijven.

Een andere discriminatie is de beperking van het soort bedrijven waarvoor een sectoraal BPA mogelijk is. Enkel productiebedrijven komen in aanmerking, zowel vergunde als deels vergunde. Horeca, diensten en handel worden uitgesloten van een sec-

toraal BPA of voor opname in een inventaris. Dit hebt u nogmaals bevestigd in de commissievergadering van 7 juni 2001. U stelde toen dat u omwille van sociale redenen naar een oplossing wilt streven.

Het planologisch attest geeft een mogelijke oplossing voor bedrijven die een milieuvergunning klasse 1 of 2 hebben. De Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) perkt deze regel in tot bedrijven met een vergunning in een sectorale rubriek. Bedrijven met een vergunning klasse 1 of 2 voor opslag of compressoren komen volgens de Arohm niet in aanmerking.

Volgens die dienst komen enkel zonevreemde bedrijven in de open ruimte in aanmerking voor inventarisatie en bijgevolg voor een mogelijke oplossing via een sectoraal BPA. Bedrijven in een woonzone die omwille van milieuredenen of onverenigbaarheid met de omgeving – hoewel planologisch niet zonevreemd – als zonevreemd worden beschouwd, worden niet opgenomen in de inventaris.

Het opmaken van een sectoraal BPA – ook voor bedrijven waar er zelfs niet de minste discussie over kan zijn – gaat traag. Er zijn vele overlegvergaderingen met de Arohm. Er worden blijkbaar bijkomende vragen en eisen gesteld zodat het werk niet opschiet.

Een gemeente die vooruitstrevend is in de ontwikkeling van haar ruimtelijk structuurplan, daarnaast ook een sectoraal BPA opmaakt en het ruimtelijk structuurplan eerder afkrijgt, kan het sectoraal BPA geen doorgang meer laten vinden. De procedure voor een ruimtelijk uitvoeringsplan moet dan worden gevolgd.

Mijnheer de minister, waarom kunnen bedrijven in een woonzone die als zonevreemd worden beschouwd, niet worden opgenomen in de inventaris

Matthijs

van het sectoraal BPA ? Kunnen alle bedrijven met een milieuvergunning klasse 1 en klasse 2 – zonder onderscheid naar vergunningsredenen – een planologisch attest verkrijgen ? Welke oplossing stelt u in het vooruitzicht voor horeca, handel en diensten ? De regeling van planbaten blijkt voor zonevreemde bedrijven helemaal niet correct te zijn en in tegenstelling met het gelijkheidsbeginsel. Zult u de regeling inzake planbaten voor bedrijven aanpassen ? Wordt de procedure voor een sectoraal BPA vereenvoudigd en versneld ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het antwoord op de vragen en de bemerkingen kan men bijna volledig terugvinden in de omzendbrief RO 2000/01 over het planologisch attest, het bedrijfs-BPA en het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven.

Mijnheer Matthijs, ambachtelijke bedrijven zijn vergunbaar in de woongebieden, voor zover ze niet om redenen van goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd en ze niet hinderlijk zijn voor de onmiddellijke omgeving. Vele kleine ambachtelijke bedrijven zijn verenigbaar met hun directe woonomgeving en krijgen dus zonder probleem een stedenbouwkundige vergunning. Voor dergelijke bedrijven is geen planningsinitiatief nodig. Ze horen bijgevolg niet thuis in de inventaris van zonevreemde bedrijven. In het kader van de verwevenheid van functies horen ze meestal thuis in woonzones.

Ambachtelijke bedrijven die gelegen zijn in gebieden van de open ruimte – ‘het landelijk gebied’ – kunnen volgens het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen in principe geen vergunningen krijgen, behalve in sommige decretaal bepaalde gevallen. Omwille van de aard van de problematiek van zonevreemde bedrijven die verweven zijn in een woongebied, is een sectorale aanpak niet wenselijk. Een sectorale aanpak houdt immers in dat er enkel een uitspraak wordt gedaan over het bedrijf zelf. Vanuit de logica van de verwevenheid in een woongebied is het noodzakelijk dat er een integrale oplossing wordt gevonden voor het bedrijf in zijn ruimere omgeving.

Aangezien er een fundamenteel onderscheid kan worden gemaakt tussen gevallen waar een sectora-

le aanpak aanvaardbaar is, en situaties waarin dit per definitie bijna onmogelijk is, werd in de omzendbrief ook een verschillende werkwijze aange-reikt voor de beide problematieken.

Voor bedrijven die gelegen zijn in de open ruimte wordt de sectorale aanpak via een bedrijfs-BPA of een sectoraal BPA zonevreemde bedrijven als oplossing naar voor geschoven. Als het om bedrijven gaat die in een woongebied verweven zijn, vindt steeds een gebiedsgerichte benadering plaats, gevolgd door een ruimtelijke afweging van het bedrijf zelf.

De inventaris die hoort bij het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven bevat logischerwijze enkel die bedrijven die in aanmerking komen om via dit instrument aangepakt te worden. Het staat elke gemeente vrij om eveneens een inventaris te maken van bedrijven die verweven zijn in het woongebied.

In artikel 136 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en in artikel 14bis van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 staat dat elk bedrijf dat onderworpen is aan de milieuvergunningsplicht in de zin van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, een planologisch attest kan aanvragen. Het planologisch attest moet worden gezien als een middelenverbintenis. Bij het afleveren van een gunstig planologisch attest verbindt de gemeente zich ertoe om op korte termijn een voorontwerp van BPA of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken. Indien de gemeente over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan beschikt, wordt vanzelfsprekend het door de gemeente opgebouwd afwegingskader gehanteerd. Indien de gemeente daar nog niet over beschikt, wordt nagegaan of er in de huidige stand van zaken voldoende afwegingskader aanwezig is om op korte termijn een degelijk verantwoord plan op te maken.

Voor zonevreemde ambachtelijke, industriële, agrarisch-verwerkende en agrarisch-toeleverende bedrijven bestaat reeds een uitgewerkt instrumentarium en is het mogelijk om via het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven of met het bedrijfs-BPA op korte termijn een goede verantwoording te formuleren en te komen tot een degelijk onderbouwd plan. Voor andere bedrijven, die onderworpen zijn aan de milieuvergunningsplicht, zal de uitspraak in het planologisch attest mee afhangen van de stand van zaken van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Van Mechelen

U vroeg verder welke oplossing ik in het vooruitzicht stel voor horeca, handel en diensten. Dit is eigenlijk een principiële discussie. Horeca, kleinhandel en diensten zijn immers bedrijven die van nature nauw samenhangen met de woon- en leefstructuur van de gemeente. Ze maken integraal deel uit van die structuur. Het is dan ook aangewezen dat hier vooral in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces aandacht aan wordt besteed, zodat de gemeente een oplossing op maat kan uitwerken. Indien kan worden aangetoond dat het gaat over een dringend probleem, kan steeds worden overwogen een afzonderlijk BPA op te maken, om op die manier een kortetermijnactie op te starten. Die dringende gevallen bestaan : de heer Decaluwe kaartte al een dergelijke zaak aan, met betrekking tot een landbouwbedrijf. Voor belangrijke concentraties kleinhandelsbedrijven en voor horecabedrijven die deel uitmaken van een toeristisch-recreatief netwerk op provinciaal niveau is vanzelfsprekend overleg met de provincie noodzakelijk, en kan dit worden geregeld in provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Deze aanpak gaan we trouwens nu een eerste maal toepassen, bijvoorbeeld in het dossier van de campings.

De planbatenheffing werd, zoals de vraagsteller beter weet dan ik, ingevoerd in het decreet van 18 mei 1999. Daarbij werd gestreefd naar een parallelisme tussen planbaten enerzijds en planschade anderzijds. Voor de invoering van de planbaten werd door de bepaling in artikel 87 van het decreet van 18 mei 1999 een overgangsregeling uitgewerkt die inhoudt dat planbaten enkel het gevolg kunnen zijn van bestemmingswijzigingen in een ruimtelijk uitvoeringsplan, en dus niet worden ingeschreven in het bestaande instrumentarium. Dan heb ik het over bijzondere plannen van aanleg of sectorale plannen van aanleg. Dat was de duidelijke keuze van de decreetgever. Bij de invoering van de planbaten oordeelde men blijkbaar dat een dergelijke overgangsregeling redelijkerwijze noodzakelijk was, en in het belang van onze ondernemingen.

De Vlaamse regering heeft op 6 oktober 2000 reeds principieel beslist dat de planbatenregeling moest worden herzien. Het gekende uitgangspunt daarbij was dat men geen tweede maal voor een bouwgrond moest betalen. Dat geldt net zozeer voor woningen als voor bedrijven. Deze beslissing resulteerde in de wijziging van de planbatenregeling met betrekking tot de zonevreemde woningen, waarbij de vrijstelling van planbaten enkel en alleen niet wordt toegestaan in een aantal limitatief opgesomde gevallen. Daarbij is het uitgangspunt

eigenlijk dat er geen planbaten verschuldigd zijn. Dat is dus volmaakt analoog aan de regeling die vandaag van toepassing is bij sectorale BPA's. Bij bedrijven hebben we het vooral over planbaten als men op korte termijn op zoek is naar die veel aangehaalde 6.000 hectaren aan bedrijventerreinen. We gaan daar letterlijk greenfields omzetten in bedrijventerreinen. Het is mijns inziens niet meer dan logisch dat men dan planbaten verschuldigd is.

Dan was er de vraag of we dit nu moeten toepassen op bedrijven die via een sectoraal BPA werden geregulariseerd. Ik ben daar geen vragende partij voor. Ik neem aan dat de vraagsteller dat evenmin is, daar hij het ontwerp van decreet in 1999 mee heeft goedgekeurd. Deze problematiek zal sowieso aan bod komen binnen de Vlaamse regering, bij de volledige screening van de planbatenregeling binnen de werkgroep die wordt geleid door minister-president Dewael, in zijn hoedanigheid van minister van Financiën.

Ten slotte werd gevraagd of we de procedure voor een sectoraal BPA moeten vereenvoudigen en versnellen. We werken nu op basis van een nieuwe omzendbrief, namelijk omzendbrief RO 2000/01, die de nogal strikte omzendbrief van 1997 verving. De nieuwe omzendbrief bevat niet alleen een aanzienlijke versoepeling van de procedure, maar bovendien werd ook een inhoudelijke interpretatie doorgevoerd van het opnemen van bedrijven in een sectoraal BPA. Zo hebben we voor de eerste maal het begrip 'hoofdzakelijk vergund' opgenomen in deze omzendbrief. Een bedrijf dat dus, vaak omwille van de druk vanwege Milieu of Gezondheid zonder vergunning verbouwingen of uitbreidingen had gedaan, kan nu wel mee worden opgenomen en vergund in een sectoraal BPA.

We keuren nu bijna elke week een sectoraal BPA goed. Zo keurden we bijvoorbeeld gisteren het sectoraal BPA van de gemeente Wervik goed. De praktijk leert me dat dit instrument echt zijn totale potentieel begint te benaderen.

Door het versneld invoeren van het planologisch attest geven we het initiatiefrecht aan de bedrijven om de gemeenten verantwoordelijk te stellen voor de planningsinitiatieven die al dan niet moeten worden genomen. Bij de herziening van het decreet, op 26 april 2000, voorspelde ik reeds dat die aanvragen tot een planologisch attest zouden resulteren in de opmaak van sectorale BPA's.

Ik spreek regelmatig met burgemeesters die me zeggen dat ze al vier of vijf aanvragen voor dit attest hebben gekregen. Ik antwoord hen dan dat het

Van Mechelen

tijd wordt om aan een sectoraal BPA te beginnen. De meesten van hen doen dat dan ook. Die versnelde invoering van dat instrument in dat nieuwe planningsscenario begint dus vruchten af te werpen. U kent de cijfers ook : nu zijn er 93 sectorale BPA's voor 87 gemeenten. Iedere dag komen er nog bij. Dit instrument is volop aan het werken. We hebben er nu 26 of 27 goedgekeurd. Ik stel vast dat we ongeveer 80 percent van de aangevraagde planologische herschikkingen goedkeuren. Dat is een vrij hoog percentage. Dit instrument werkt dus.

Natuurlijk is de perfectie niet van deze wereld. We zullen dan ook niet nalaten om dit instrument op het einde van dit jaar opnieuw te evalueren. We zullen nagaan of het werkt, waar de fouten zitten, welke bedrijven niet zijn opgenomen in de sectorale BPA's en waarom. Een van de grote redenen voor dit laatste is dat die bedrijven van een regionaal niveau zijn. Nu zijn daarvoor de eerste ruimtelijke uitvoeringsplannen van het Vlaams Gewest in opmaak. Het gewest zal via dergelijke uitvoeringsplannen tegemoet proberen te komen aan de terrechte verzuchtingen van onze ondernemingen.

Dit begint dus te werken op het terrein. Het is wellicht aangewezen om een en ander te versnellen, maar dit doet men best als het instrument echt goed begint te functioneren en het alle kinderziekten achter de rug heeft. We moeten de groep die hier niet onder valt, meer bepaald de zonevremde horeca, handelsbedrijven en diensten, in een verwevenheid durven bekijken, via een structuurplanningproces. Ik beklemtoon trouwens dat het hier gaat over uitzonderingen. De meeste van die bedrijven zijn zone-eigen. Uit noodzaak of omdat er problemen dreigden op te duiken heb ik in een aantal gevallen al de impuls gegeven om te proberen tot een oplossing te komen via een BPA, maar bij voorkeur gebeurt dit in de totaaloefening.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het dossier van het Zuidelijk Eiland te Bornem

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van

Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het dossier van het Zuidelijk Eiland te Bornem.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, een drietal weken vernam ik van minister Dua, bevoegd voor leefmilieu, dat een studie werd verricht naar de ecologie en de natuurwaarde van het Zuidelijk Eiland op het grondgebied van Bornem en ook deels op dat van Puurs.

Mijnheer de minister, dit waardevolle natuurgebied is u ondertussen wel bekend. Momenteel is dit gebied nog steeds ingekleurd als gebied bestemd voor milieubelastende industrie. De studie waar minister Dua het over had, zou rond deze tijd afgerond moeten zijn. De studie zou aangeven of het gebied in aanmerking kan worden genomen als vogelrichtlijngebied.

Sindsdien heb ik kunnen vernemen dat het besluit positief uitvalt en dat de minister van Leefmilieu het Zuidelijk Eiland zal toevoegen aan de habitatvogelrichtlijngebieden die in 1988 werden afgebakend en in het najaar zullen worden geëvalueerd. Dit alles gebeurt ondanks de blijkbaar doelbewuste pogingen om het gebied ongeschikt te maken als uniek habitatvogelrichtlijngebied, eerst door een overstroming, later door een poging het gebied uit te drogen – maar dit terzijde.

Op 17 juni jongstleden hebben de burgemeesters van Bornem en Puurs en van de omliggende gemeenten Niel en Schelle, waarvan woonkernen vlakbij het gebied liggen, een motie opgesteld. Daarin wordt aan de Vlaamse overheid gevraagd geen industrie op het eiland toe te laten, en het een beschermd statuut te geven dat in overeenstemming is met de ecologische waarde ervan. Ze specificeren blijkbaar dat het om de twee delen van het Zuidelijk Eiland gaat, zowel het oostelijk als het westelijk deel. Terecht wijzen ze er ook op dat er nog verschillende andere mogelijkheden zijn voor nieuwe industriezones langs het zeekanaal. Wellicht kunnen ook oude vervuilde industriezones gesaneerd worden. Ook minister Dua heeft dat in het verleden al gezegd.

Intussen wordt de druk om het gebied te industrialiseren steeds groter, zodat het probleem acuut wordt, aldus één van de burgemeesters in een verklaring aan de lokale televisie. Er zouden zich inderdaad al verschillende industriële en project-

Van Nieuwenhuysen

ontwikkelaars hebben aangemeld om er met een project te beginnen.

De vier burgemeesters vragen concreet dat de Vlaamse regering werk maakt van de aankoop van het eiland. Die vraag is, naar ik aanneem, veeleer gericht tot minister Dua. Verder vragen ze ook dat het eiland van bestemming zou veranderen, van industriezone naar natuurgebied. Ik heb altijd de indruk gehad dat daar in de Vlaamse regering nogal wat verdeeldheid over heerst.

Minister Dua wil er een natuurgebied van maken, maar komt vooralsnog niet over de brug om het gebied aan te kopen. Ze wil dat er eerst een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd. Minister Stevaert daarentegen, die als Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie bevoegd is voor de NV Zeekanaal, stelt dat er in het gebied aanzienlijke investeringen zijn gebeurd die werden uitgevoerd – en ik citeer : ‘in nauwe relatie met de industriële ontwikkeling van dit gebied’. Dat zegt genoeg over de richting die hij uit wil.

Mijnheer de minister, uzelf hebt aanvankelijk aangegeven dat er een inventaris moet worden opgemaakt van de bruikbare terreinen langs het kanaal, vooraleer beslist kan worden over de toekomst van het Zuidelijk Eiland. Achteraf hebt u daaraan toegevoegd dat het enkel om het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland ging. Het landschapsontwerp zou hoe dan ook in november 2000 zijn aangevat, en zou toen volgens u een zestal maanden in beslag nemen.

Mijnheer de minister, werd overleg gepleegd alvorens het Zuidelijk Eiland werd opgenomen als habitat-vogelrichtlijngebied ? Als het gebied toch een industriegebied blijft, wat zouden daar dan de gevolgen van kunnen zijn ? Wat zijn de gevolgen van de nieuwe elementen die ik heb opgesomd voor de toekomst van het gebied ?

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Zuidelijk Eiland in Bornem is inderdaad een belangrijk deel van de Europese habitatrichtlijngebieden en vogelrichtlijngebieden. Omwille van de ecologische waarde als getijdengebied is het belangrijk dat heel het gebied een natuurgebied wordt.

Over de voorstellen met betrekking tot de habitatrichtlijn werd al op regeeringsniveau beslist. Ze be-

vinden zich dus niet meer op het niveau van het kabinet. Ik ga er dan ook vanuit dat er inderdaad overleg over is gepleegd.

Als gekozen wordt voor een omzetting in natuurgebied is het instrument van de aankoop maar één van de mogelijkheden. Daarnaast beschikken ook de gemeenten over instrumenten om het gebied de bestemming van natuurgebied te geven. Niet voor niets wordt inzake ruimtelijke ordening gesproken over subsidiariteit. De gemeenten Bornem en Puurs, op wier grondgebied het eiland gelegen is, kunnen een initiatief nemen aan de hand van hun structuurplanning en hun ruimtelijke uitvoeringsplannen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag wordt een klassieker in deze commissie. Ik zal er andermaal proberen op te antwoorden.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, in uw vraag geeft u aan dat er twee nieuwe elementen zouden zijn in het dossier van het Zuidelijk Eiland in Bornem. Enerzijds stelt u dat het gebied is voorgedragen als Europees habitatrictlijngebied, anderzijds geeft u aan dat de burgemeesters van Bornem, Niel en Schelle de Vlaamse regering hebben opgeroepen geen industrie op het eiland toe te laten en het een beschermd statuut te geven in overeenstemming met de ecologische waarde van het gebied.

Inderdaad werd bij beslissing van de Vlaamse regering van 4 mei 2001, een voorstel van minister van Leefmilieu Dua goedgekeurd tot aanvulling en aanpassing van de speciale beschermingszones in Vlaanderen in uitvoering van richtlijn 92/43 van de Europese Gemeenschap. Er is een beslissing genomen na royaal overleg, zowel in de interkabinetten-werkgroepen als in de Vlaamse regering zelf.

Ingevolge deze beslissing is er een aanpassing gebeurd aan het deel van het Zuidelijk Eiland dat thans reeds als vogelrichtlijngebied is erkend en ingekleurd, met name het deel tussen de oude sluis en de Rupel, en dat al geselecteerd was bij besluit van 14 februari 1996. Door die aanpassing is het gebied dat werd afgebakend in mei, kleiner dan het gebied dat werd afgebakend in 1996, omdat een deel van de gronden werd uitgesloten. Het betreft voornamelijk de gronden die in gebruik zijn voor infrastructuur, in het bijzonder het kanaal en de kanaaloevers. Daartegenover staat dat een nieuw

Van Mechelen

habitatrichtlijngebied werd ingekleurd in het westen.

De aanpassing is aangegeven op het plan van het Zuidelijk Eiland. De arcering geeft de bestaande habitatinkleuring van 1996 aan. Het rode gedeelte daarvan werd uitgesloten omdat daar het kanaal loopt en er de Wintamsluis ligt. Ter compensatie werd een volledig nieuw habitatrichtlijngebied ingekleurd ten westen van het eiland. Dat voorstel werd bij de Europese Commissie ingediend, en maakt het voorwerp uit van een complexe overlegronde met het directoraat-generaal en de Europese Commissie.

Indien beoogd wordt in de aldus afgebakende gebieden werken uit te voeren – wat nog steeds kan aangezien de opname in het habitatrichtlijngebied niet alles uitsluit -, dan moet worden nagegaan of het project geen significante gevolgen heeft voor het habitatrichtlijngebied. Als blijkt dat er negatieve effecten optreden, en bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, mag een ingreep slechts worden gerealiseerd om dwingende redenen van algemeen belang. Daarbij dienen de lidstaten ingevolge de Europese regelgeving alle nodige milderende en compenserende maatregelen te treffen, om de instandhouding te garanderen van de algehele samenhang van Natura 2000, een netwerk geconcipeerd om het behoud van de biodiversiteit te bevorderen, en waarbij menselijke activiteit geïntegreerd wordt vanuit de optiek van duurzame ontwikkeling.

Er kunnen dus eventueel werken worden uitgevoerd, maar pas na een afweging van de gevolgen op de habitatrichtlijngebieden. Daarbij moeten tal van alternatieve oplossingen worden onderzocht, en compenserende maatregelen worden uitgevoerd. Dat betekent dat het niet evident is nog infrastructuurwerken uit te voeren in een gebied dat als habitatrichtlijngebied is ingekleurd.

Het standpunt van de burgemeesters is niet nieuw. De gemeente Bornem heeft het reeds ingenomen bij de uitwerking van haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, zoals ik u al heb meegedeeld, onder meer in antwoord op uw vragen van 5 oktober en 21 december van vorig jaar, wordt thans voor het gedeelte tussen de oude sluis en de Rupel in opdracht van de NV Zeekanaal een landschapsonwerp opgemaakt voor de volledige

linker Rupeloever tussen de sluis in Hingene en het Zennegat.

De stuurgroep die werd samengesteld om die onderzoeksopdracht te begeleiden, werd intussen uitgebreid met de betrokken gemeentebesturen. Ze zitten mee rond de tafel en kunnen dus hun inbreng hebben in het landschapsonwerp dat wordt uitgewerkt. De studieopdracht loopt nog tot midden augustus 2001. Het is de bedoeling dat we de tweede helft van augustus of begin september 2001 de resultaten van dit overleg en van deze studie krijgen. Het is derhalve voorbarig om vooruit te lopen op de resultaten van deze studie en nu reeds een definitief standpunt in te nemen.

Ten slotte was er nog de vraag wanneer een definitieve beslissing omtrent het Zuidelijk Eiland kan worden verwacht. Ik heb er reeds eerder op gewezen dat het Zuidelijk Eiland zowel binnen de natuurlijke structuur van de Rupel gelegen is als binnen de economische activiteitszone langs de hoofdwaterweg Zeekanaal Brussel-Rupel. Minister Stevaert heeft al verwezen naar de enorme investeringen die daar zijn gebeurd, met onder meer de bouw van die fameuze sluis in Wintam.

Het betreft derhalve een belangrijke beslissing. Voor mij is het uiteraard ook een moeilijke beslissing. Het Vlaams Gewest moet in ieder geval zijn verantwoordelijkheid nemen. Deze zaak is gemeenteverstijgend. Het komt dus op de tafel van de Vlaamse regering en niet op die van de betrokken gemeentebesturen.

Ik neem me voor om na kennisname van de resultaten van de vermelde studie, en uiteraard in overleg met minister Stevaert en minister Dua, zo snel mogelijk terzake een definitieve beslissing te nemen. Op die manier kunnen we een standpunt bepalen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik zal zelf ook niet op de zaken vooruitlopen. Ik ga ervan uit dat we hier in de nabije toekomst nog wel eens op zullen terugkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.36 uur.*
